

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 26. marts 2020
Kontor: Straffuldbyrdelseskontoret
Sagsbeh: Yousif Fares Nasser Al-Saif
Sagsnr.: 2020-0030-3962
Dok.: 1436372

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1100 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 19. marts 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Lars Solskov Lind

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1100 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren forholde sig til, om midlertidig løsladelse af de indsatte (strafafbrydelse) til indsatte med de laveste risici for afvigelser eventuel med tilsyn i perioden, tidligere løsladelse, f.eks. af dem, som alene har under en måneds afsoning tilbage eller varetægtsfængsling, kan være en idé for dermed at nedbringe belægget og dermed smittefaren?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Det følger af straffuldbyrdeleslovens § 76, at en indsat kan få tilladelse til, at straffuldbyrdelsen midlertidig afbrydes, når ganske særlige omstændigheder af f.eks. arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmæssige karakter taler imod en umiddelbar fortsættelse af straffuldbyrdelsen.

Direktoratet for Kriminalforsorgen er bekendt med, at der blandt de indsatte er et stigende ønske om strafafbrydelse.

Som anført ovenfor, kan der imidlertid kun gives tilladelse til strafafbrydelse under ganske særlige omstændigheder. Det kan bl.a. være en særlig situation i familien, hvor der f.eks. er behov for, at den indsatte kommer hjem og aflaster en gravid eller syg ægtefælle, der er alene med mindreårige børn, eller hvis den indsatte har et barn, der er indlagt på hospitalet, og der er behov for, at begge forældre er til stede.

Strafabrydelse kan f.eks. også gives, hvis den indsattes helbred er så dårligt, at den indsatte ikke er i stand til at afsone straffen, eller at fortsat afsoning kan medføre risiko for, at den indsattes helbred forringes væsentligt.

Når kriminalforsorgen vurderer, om en indsat kan få strafafbrydelse, ser man på en række faktorer, bl.a. hvilken kriminalitet, den indsatte har begået, straffens længde, hvor lang afsoningstid, der er tilbage, og hvor lang strafafbrydelse, den indsatte ønsker.

For så vidt angår spørgsmålet om tidligere løsladelse af dømte med kort resterende afsoningstid med henblik på at nedbringe belægget bemærkes, at der efter gældende ret kun er adgang til en ganske kort fremrykning af løsladelsestidspunktet. Efter § 22, stk. 1, nr. 4, i bekendtgørelse om løsladelse af dømte, der udstår fængselsstraf (løsladelsesbekendtgørelsen), kan indsatte, der udstår fængselsstraf i 30 dage eller derover, således løslades ind-

til 3 dage før løsladelsesdatoen, hvis der opstår akut mangel på pladser i en institution.”

Kriminalforsorgen iværksætter i øjeblikket en række nødvendige tiltag for at sikre, at kriminalforsorgen kan håndtere situationen i fængslerne i lyset af risikoen for smitte med coronavirus. Der er efter min opfattelse hverken grundlag for at udvide mulighederne for løsladelse af indsatte, der afsøner en fængselsstraf, eller for at løslade varetægtsarrestanter.